

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

La

Abonament lunar

pentru Septembrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 28 August st. v.

Dilele aceste organele de publicitate ale partidelor maghiare, atât cele guvernamentale, cât și cele opoziționale, au subliniat informațiunea primită dela Neutra, că Maiestatea Sa s'a bucurat, aflând că poporațiunea slovacă face progrese în limba maghiară.

Se poate că în adevăr Maiestatea Sa se va fi bucurând; am cercetat însă cu deamănuntul și ne-am încredințat, că la Neutra nu și-a exprimat Maiestatea Sa bucuria aceasta.

După-ce a primit Maiestatea Sa mai multe deputațiuni, s'a format un așa numit „Cercle“, și cu ocaziunea aceasta „Maiestatea Sa a luat informațiuni amănunțite despre relațiunile de naționalitate și de limbă în poporațiunea din partea locului.“

Așa ne spun raportatorii organelor maghiare. Ei mai adaugă apoi: „Maiestatea Sa era evident mulțumit, când i-s'a raportat despre progresul poporațiunii în limba maghiară.“

Maiestatea Sa nu și-a exprimat dar' mulțumirea, ci numai raportatorii oficiali și oficioși au crezut de cuviință să mai vadă și mulțumirea aceasta în fața, în gesturile, în toată atitudinea Monarchului.

Noi n'am fost la Neutra, nu putem dar' să scim, dacă bine au văzut ori nu raportatorii diarelor maghiare. Admitem, că ei au văzut bine și că în adevăr Maiestatea Sa se bucură de progresele, pe care le face propaganda limbei maghiare printre Slovaci din părțile Neutrei.

Dacă însă așa este, ni se pune ea de ea întrebarea: de ce oare Maiestatea Sa n'a exprimat bucuria aceasta?

Un Rege, un Împărat, unul din cei mai puternici monarhi ai timpului nostru simte o bucurie și nu le face celor-ce i-au făcut bucuria aceasta grația de a mărturisi bucuria Sa, ca astfel să răspunde ostenelele lor, să-i încurajeze în lucrarea lor și să disgrațieze pe cei-ce se pun în potruva lor.

Eată lucrul, pe care nu-l înțelegem.

Dacă adevărat este, că se bucură Maiestatea Sa de progresele propagandei maghiare, atunci căutăm resoanele, pentru care-și impune reserva de a nu-și mărturisi bucuria.

Ba, din contră, formându-se acel „Cercle“, Monarchul nostru, Regele Ungariei, cere informațiuni despre relațiunile de naționalitate și de limbă.

Nu cumva le cere, pentru-că nu scie încă, și vrea să scie de aici înainte, cum stau lucrurile într'un colț al regatului Său?

Ar fi un act de lesă maiestate, dacă cineva ar presupune-o aceasta.

Împăratul și Regele Francisc Iosif I. cunoaște foarte bine țările, pe care le stăpânește de patruzeci de ani acum cu multă sollicitudine părintească. A întrebat Maiestatea Sa și a cerut informațiuni, pentru-ca să arete, că scie cum stau lucrurile în acel colț de țeară și se interesează de toate „naționalitățile“ și de toate „limbile“.

Preste vre-o săptămână Maiestatea Sa va fi aici în Ardeal, în mijlocul credincioșilor sei Români.

Nu cumva Maiestatea Sa nu scie încă destul de lămurit, că în lung și în lat, pământul, pe care calcă, pământul pe care merge, țeara, în mijlocul căreia petrece, când vine aici, dealurile și văile și șesurile sunt brazdate de plugurile românesce, și că din satele, pe care le vede în trecerea Sa, au eșit miile de „feciori“, care în atâtea războaie au purtat sus steagul negru-galben și pajura împărătească și au purtat-o cu atâta credință, cu atâta onoare, cu atâta abnegațiune bărbătească, încât nu e pe fața pământului împărat, care n'ar fi mândru de a pute dice:

„Acestia sânt feciorii mei!“

Le scie Maiestatea Sa toate aceste și poate-că tocmai fiindcă le scie vine aici, ca să-și mai mângâie „feciorii“.

E cu toate aceste cu puțință, că fie la Deva, fie la Cluj Maiestatea Sa se va îndura a cere informațiuni despre relațiunile de „naționalitate“ și de „limbă“ din această frumoasă țeară.

N'ar face-o însă de dragul Maghiarilor, ci pentru-ca să accentueze caracterul poliglot al acestei țări și să ne dea o prea înaltă încredințare, că nu trece cu vederea, nu ignorează pe nici unul din popoarele adunate sub părinteasca-i oblăduire.

„Cum stăm cu naționalitățile?“ — Aceasta e întrebarea, pe care a pus-o Monarchul la Neutra — în forma, în care o pune un Monarch constituțional.

Se poate că și aici în Ardeal se va îndura a pune aceeași întrebare.

Ar fi însă cea mai amară ironie, dacă fie direct, fie indirect s'ar pune cu ocaziunea petrecerii în Ardeal a Maiestății Sale întrebarea: Cum progresează propaganda limbii maghiare?

Căci aici nu face și nici că va face propaganda aceasta vre-odată progrese.

Aici pe pământul acesta mijlocul de înțelegere între deosebitele popoare este și rămâne limba română, care se impune ea de ea, și înzadar sânt toate opintirile statului ungar și ale societății maghiare, căci aici Români, Maghiari și Germani nu se vor înțelege între dinșii altfel decât în limba românească.

Maghiarii pot să-și facă încercările, pot să experimenteze, pot să-și consume puterile în opintiri zadarnice, căci în cele din urmă limba românească, ajunsă ea prin ea mijloc de înțelegere între popoarele pământului, se va impune și ca mijloc de înțelegere în viața publică a țării.

Și nu meritul Maghiarilor, ci vina Românilor este, dacă aceasta nu s'a înțeles până acum, nu meritul Români-

lor, ci vina Maghiarilor va fi, dacă se va întâmpla mai curând decum mulți vor fi creștând.

Ori-și-câte opintiri ar face Maghiarii, ca să schimbe mersul firesc al lucrurilor, ceea-ce este în natura lucrurilor are neapărat să urmeze.

Dacă guvernele, care s'au succedat dela 1867 încoace, ar fi aplicat cu bună credință legile create pentru asigurarea libertății de dezvoltare a Românilor, trecerea spre această considerare a elementului românesc s'ar fi făcut încetul cu încetul și fără sgușduri; după-ce însă timp de douăzeci de ani guvernele au lucrat alături cu legea, ca să împedea dezvoltarea elementului românesc, trecerea va trebui să se facă mai curând ori mai târziu deodată.

Căci Românii sânt atât în Europa, cât și în imperul habsburgic un element, care nu poate să fie nici trecut cu vederea, nici respins, nici sacrificat, un popor, care în toate împrejurările și pentru ori-și-cine numără ceva.

În lupta ce s'a încins între Români și Maghiari Monarchul trebuie să rămână pus, precum și însuși se pune, mai presus de toți, și nu s'a petrecut încă nimic, nici o enunțațiune nu s'a făcut, în virtutea căreia cineva ar pute să se plângă, că a fost sacrificat. Atunci însă, când pretind, că Monarchul s'a identificat cu cauza națională maghiară, Maghiarii insinuă, că noi ceilalți am fost sacrificați.

Ear' aceasta n'o credem, nu vom s'o credem și nu o vom crede câtă vreme nu ni se va spune într'o enunțațiune lămurită.

Revistă politică.

Sibiu, 28 August st. v.

Delegațiunile — se dice — vor fi convocate la Viena probabil pe ziua de 29 Octombrie n. Proiectele pentru sesiunea delegațiunii din astă toamnă s'au terminat deja și precum am mai spus la locul acesta, bugetul anului 1888 va semăna mult celui din anul expirat. La sfârșitul lunii acesteia se va ține la Buda-

Foița „Tribunei“.

Mica Fadetă.

De George Sand.

(Urmare.)

XXIV.

Landry se spăria și-i bătu în palme, ca s'o facă să-și vină în fire. Mămile ei erau reci ca gheața și țepene ca nisce bucăți de lemn. El le încălzi și le frecă timp îndelungat în ale sale, și după-ce își mai veni în fire, ea îi duse:

— Pare-mi-se, că îți bați, Landry, joc de mine. Sânt lucruri, cu care nu trebuie să facem glumă. Te rog deci să mă lași în pace și să nu mai vorbești nici odată cu mine, decât dacă vei fi având să-mi ceri ceva, în care cas voi fi totdeauna gata de a te servi.

— Fadeto, Fadeto, — grăi Landry, — ceea-ce îmi dăci acum nu e lucru bun. D-ta 'ți-ai bătut joc de mine. Mă desprețuiești, și vrei cu toate aceste să mă faci să cred altceva.

— Eu! — grăi dînsa desnădejduită. — Ce te-am făcut eu să crezi? 'Ți-am oferit și 'ți-am dat o amicie tot atât de bună ca a fratelui gemen al d-tale, ba poate chiar mai bună, fiindcă eu n'am fost jeloasă, și în loc de a-ți face greutăți, te-am servit în amorul d-tale.

— Asta e așa, — grăi Landry. — Tu ai fost bună ca bunul Dumnezeu, și eu sânt ne-

drept, când îți fac imputări. Iartă-mă, Fanchon, și dă-mi voie să te iubesc, cum te pot. Nu va fi poate tot acel amor iubit, pe care-l am cătră fratele meu gemen ori cătră soră-mea Naneta, dar' îți promit, că nu voi mai încerca să te sărut, dacă aceasta te supără.

Și dându-și încă odată seamă, Landry își făcu gândul, că în adevăr mica Fadetă nu avea pentru el decât cea mai liniștită dragoste; ne- fiind apoi nici om plin de desertăciune, nici lăudăreț, el era tot atât de sfios și de puțin înaintat față cu ea, ca-și-când n'ar fi auzit cu urechile lui ceea-ce i'a dîs frumoasei Madelone despre dînsul.

Cât pentru Fadeta, ea era destul de fină, pentru-ca să vadă că Landry era băiat frumos și îndrăgostit până la nebunie, și tocmai în urma mulțumirii prea mari ea își eșise pe un timp oare-care din fire. Se temea însă, că prea în curând va perde o fericire venită atât de în pripă, și tocmai temerea aceasta o îndemna să-l lase timp de a-și înțeți amorul.

El rămase cu dînsa până-ce se înnoptă, căci deși nu mai îndrăsnia să-i spună vorbe dulci, era plin de dînsa și atât de mult îi plăcea să o privească și să o asculte vorbind, încât nu se putea hotărî să se depărteze din apropierea ei. El se juca cu Lăcusta, care nu era nici odată departe de soră-sa și venise în curând la dînsii. Se arăta bun față cu el, și vedu în curând, că acest biet de copil, atât de rău tratat de lume, nu e nici prost, nici rău față cu cei ce-l tra-

tează bine; ba după timp de un cîs el se făcu atât de blând și de recunoscător, încât sărută mările gemenului și-l numi Landry al meu, cum numia pe soră-sa Fanchon a mea. Landry prinse tragere de inimă și se înduioșă de el, recunoscând, că toți oamenii, întocmai ca dînsul, le făcuseră în trecut multă nedreptate acestor bieți copii ai mamei Fadete, căroră, pentru-ca să fie cei mai buni, nu le lipsia decât ca să fie iubiți ca alții.

Ziua următoare și zilele ce mai urmau, Landry găsi chip să vadă pe mica Fadetă atât serile, când putea să mai stee de vorbă cu ea, cât și peste zi, întâlnind-o la câmp: deși nu putea să stee timp mai îndelungat cu el, fiindcă nu putea și nu voia să lipsească dela datoriile ei, el era mulțumit de a-i fi dîs câteva cuvinte din toată inima și de a o fi privit în draga lui voie.

Ea urmă a fi gentilă în felul ei de a vorbi, în îmbrăcămintea ei și în purtările ei față cu toată lumea; astfel toți oamenii își traseră seamă și în curând își schimbă tonul și manierele față cu dînsa. Deoarece nu mai făcea nici un lucru nepotrivit, n'o mai căraia nimeni, și fiindcă nu mai era cărăită, nu mai era nici ea ispitită să cărtească și să necăjească pe alții.

Deoarece însă părerile lumii nu se schimbă atât de grabnic ca hotărârile noastre, trebuia să mai treacă mult timp, pentru-ca disprețul față cu ea să se prefacă în stimă și aversiunea în bunăvoință. Vom vedea mai târziu, cum s'a pe-

trecut schimbarea aceasta; cât pentru timpul acesta, poate ori-și-cine să-și închipuească, că lumea nu prea avea multă atențiune pentru cumințirea micii Fadete. Vre-o patru, cinci moșnegi ori babe, care privesc cu suflet îngăduitor cum tinerimea se ridică, și care în partea locului sânt pentru toată lumea ca tată și mamă, stând din când în când sub cerdacul dela Cossa de vorbă între dînsii, privesc toată lumea tină ce se mișcă împregiur lor, unii jucându-se cu petricele, ear' alții dînțuind. Și bătrânii diceau: — Aceasta va să ajungă un frumos soldat, dacă urmează mai departe, căci are un prea bun trup, ca să reușească a face să fie scutit; acesta va să fie și prețpător ca tatăl seu; astalalt va să înțelepciunea și firea aședată a mamei sale; eată tinera Lucie, care promite să fie o bună slujnică de fermă; eată și Luisa cea sdravănă, care mulțora o să le placă; eată și Mărioara cea mică, să crească numai, că-i va veni și ei, ca celorlalte, mintea.

Ear' când veni rîndul la mica Fadetă, ea să fie examinată și judecată:

— Priviți numai, cât de îngrabă se depărtează, fără-ca să vocască a cânta ori a juca, — diceau ei. — Din ziua de Sf. Andoche n'o mai vede. Îți vine să crezi, că s'a supărat rău pentru-că băieții i-au luat căia în timpul jocului; apoi și-a schimbat și portul, încât ai dice acum, că nu e mai urîtă ca altele.

— N'ai băgat de seamă, cum i-s'a albit pielea dela un timp încoace? — grăi într'una

pesta o conferință ministerială presădată de Maiestatea Sa, în care se vor mai examina odată proiectele, de altminterlea statore și aprobate.

Stăpânirea în Bulgaria a principelui Ferdinand de Coburg se caracterizează de către cercurile guvernamentale din St.-Petersburg drept o episodă trecătoare în criza bulgară. Tot acele cercuri cred cu siguranță, că principele, cedând presiunii exerceate de acțiunile diplomatice, ori în urma unei schimbări a lucrurilor din Bulgaria, va trebui să părăsească nu preste mult Bulgaria.

„Aceasta e și neamnat de lipsă — ȋce mai departe „Pol. Korr.“ în scrisorile primite din St.-Petersburg, — dacă nu se intenționează ridicarea tractatului de Berlin și dacă pacea nu are să fie amenințată prin toate acele rivalități și aspirațiuni, care ar urma după spargerea aceluia tractat. Foile rusescoi, care recomandă o întreprindere către Burgas și Varna, se mișcă într-o direcțiune nebuloasă. Guvernul rusesc, departe de a lua în considerație o acțiune violentă și de a lua măsuri numai de jumătate, nu și-a pierdut speranța, că cestiunea bulgară se va pute rezolva și pe cale diplomatică, fiind Turcia provocată a-și scuti drepturile ei. Turcia, cu toate că pregetează încă, se va convinge în sfârșit, că prin atitudinea ei silește numai pe Rusia, ca să denunțe tractatul de Berlin, ear' fiind acesta odată sfîns, nu mai există nici o garanță legală pentru integritatea împărăției otomane. Între cabinetul din Petersburg și între puterile circulează des scrisori; atitudinea cabinetelor străine însă nu e de loc lămurită și limpede, încât să se poată face o împărțășire hotărâtă. Cât privește politica germană, apoi neîncrederea, ce se ivesce la opiniunea publică din Rusia față cu aceasta, nu este împărțășită de cercurile guvernamentale, mai mult aceste cercuri sînt pătrunse de intențiunile oneste ale politiceii din Berlin“.

„Agence Havas“ primesce din Sofia scirea, că nu se adevărește arestarea mai multor persoane politice. Numai fostul secretar de poliție Markoff a fost arestat, pentru-că era bănuat a fi compromisat în afacerea exploziunii din casa maiorului Popoff.

Ridicarea stării de asediu în Bulgaria era aproape să producă o desbinare în minister. Numai după-ce Nacevici și Stoiloff au amenințat cu demisiunea, s'a primit de către întreg consiliul de miniștri ridicarea stării de asediu.

„Pester Lloyd“ primesce din Berlin o depeșă, în care se ȋce, că cu privire la întrevădarea celor doi împărați, până acum nu s'a luat încă nici o hotărîre definitivă. Întrevădarea e încă posibilă, dacă va succeda a afla în ultimul moment vre-o basă politică pentru ea. Că întălnirea aceasta a fost intenționată, nu mai încapă nici o îndoială; și multe simptome vorbesc, că cu toate declarațiunile din „Norddeutsche Allg. Zeitung“, ea și acum mai e în perspectivă. Hotărîrea: se vor întălni ori nu cei doi monarhi, se va lua Duminecă. Chiar și ra-

portul curții din Berlin spune, că idea unei călătorii la Stettin încă nu a fost părăsită cu desăvîrșire de către bătrînul împărat Wilhelm. Părechea imperială se reîntoarce dela Babelsberg la Berlin, Sămbătă ori Duminecă, poate pentru a călători mai departe spre Stettin.

„Le Temps“, vorbind de reducerile ce dl Spuller le-a făcut în bugetul ministerului instrucțiunii publice din Franția, serie, că d-sa își propune să reducă 150.000 lei din cifra ce statul acordă ca subvenție pentru bursele învățămîntului secundar. Actualmente, aceste subvențiuni se ridică la 3,152.000 lei. Din punctul de vedere al cifrei în sine, reducerea nu este tocmai prea mare.

În expunerea sa de motive, pe care o pregătește pentru comisia bugetară, ministrul instrucțiunii publice din Franția observă, că are în fiecare an la dispoziția sa, prin morți și rămași, mai mult de 600 de burse pentru învățămîntul secundar.

Plecând de aci, dl Spuller se exprimă în acești termeni:

„Trebuie să ne întrebăm, dacă o asemenea dărnicie nu constituie un apel călduros și periculos pentru țeară spre nise cariere, cari din ce în ce devin mai serioase.

„Învățămîntul secundar clasic n'are de de-bușuri decât aceste cariere: marile scoli ale statului, baroul, magistratura, medicina, profesoratul. Numărul aspiranților la învățămîntul secundar îndoindu-se, de 25 ani înoace, în urma unui fel de năvălire oarbă, profesiunile numite liberale, însuși profesoratul, nu mai e accesibil la jumătate din pretendenți. Se face acestora cel mai rău serviciu chemându-i la o instrucțiune, care foarte adesea întrece aptitudinile lor, și din care în cele mai multe cazuri nu vor pute trage folos. Se micșorează chiar nivelul învățămîntului secundar oferindu-l fără deosebire tuturor inteligențelor, acelora cari pot suporta munca intelectuală și acelora, cari nu sînt capabili de această muncă. În fine se pune pe o cale falsă o mulțime de tineri cari, îndreptați spre profesiunile comerciale sau industriale, ar pute găsi în ele resurse pentru ei însuși, și mijlocul de a fi în adevăr folositori țării“.

Dl Spuller mai observă, că această reducere de 150.000 lei va mai lăsa încă disponibili pentru anul viitor 400.000 lei, cari se pot distribui îndată, adică 400 burse sau fracțiuni de burse. Afară de aceasta, d-sa prevede, că după un an sau doi se va mai pute face încă o reducere egală, fără nici un prejudiciu pentru interesele generale.

Dl Spuller își propune să compenseze această reducere prin crearea de nou burse în scoliile tehnice și industriale.

Chiemarea Germaniei.

„Pester Lloyd“ publică dela corespondentul seu din Berlin un articol despre interesele Germaniei în Orient, din care extragem următoarele:

Înainte de aceasta cu un deceniu numai, diplomația germană nu prea se bucura de simpatii

în Constantinopol. Aceasta din cauză, că noi ne purtăm așa în afacerile noastre diplomatice referitor la cestiunea orientală, ca și când aceasta ar fi indiferentă pentru noi, căci ȋceam, sînt cu totul neînsemnate afacerile noastre în Peninsula-Balcanică. De aceea mult nu și-au frîmîntat capul diplomații nostri cu această cestiune și nici statul nu a ținut de necesar a înființa o flotă. ȋceam, că nu mult ne împoartă ce se întîmplă în Dardanele ori pe Bosfor.

Acestei nepăsări din partea noastră i-se poate atribui, că Rusia într'un timp relativ scurt și-a câștigat o așa influență între popoarele din Peninsula-Balcanică. Ear' aceea o recunoașcem cu toții, că această nepăsare din partea noastră, această influență a Rusiei câștigată în Balcani a încurcat politica europeană, căci de un deceniu înoace de aci s'au pornit toate furtunile, cari au stricat și pacea generală și au împedecat și progresul, propășirea.

Eacă dar' ce a adus lăsarea la o parte a testamentului politic a lui Frideric-cel-Mare, care spunea tare și hotărîrî, că pentru a se ține ecuilibrul european, pentru a ține pace și a ajuta propășirea generală, Turcia trebuie susținută, mai ales, că numai prin ținerea neciuntită a împărăției otomane, se poate paraliza îngămfarea Rusiei.

Asta a pierdut-o din vedere odată Germania, pre lungă toate că și Frideric Wilhelm ținea la tradițiunile politice ale marelui Frideric. Dl de Bismarck la începutul carierei sale diplomatice pre lungă toate că a fost atras în cercul politiceii orientale a lui Meternich, totuși numai tîrîu i-a dat acestei cestiuni cuvenita importanță.

Recunoscea, că a lăsa pe Turcia pradă colosului dela Nord, va să ȋcă a lăsa, ca politica europeană să se încurce; cu ocaziunea războiului crimeian pe lungă toate că acolo Rusia era învinsă, avea prea puțin dubiu, că aceea totuși se va instala la gurile Dunării, și totuși timp îndelungat, până la anularea stipulațiunilor încheiate la San-Stefano, principele Bismarck nu a arătat că-l interesează cestiunea orientală. Și numai după-ce diplomații din Petersburg au dus-o cu politica lor până acolo, că întreagă Europa simpatiza cu Rușii, numai atunci s'a trezit domnul de Bismarck, numai după asta a făcut primul pas, unde într'adevăr a arătat, că este convins despre pericolul ce ar amenința pe puterile din Occident, dacă ar lăsa ca Rusia să-și pună piciorul în Balcani. Și când a vădut, că aceștia înaintează spre Constantinopol, a făcut totul, pentru a-i sili să se întoarcă înapoi.

Deodată pare însă, că dl de Bismarck nu mai este omul, care a servit aceste fapte, care a tăiat cea mai nesațioasă poftă a Rușilor. Astădi el singur umblă par'că a le satisface dorințele.

Unde zace cheia deslegării acestei probleme, nu o șcim. Căci față cu scrisorile oficioaselor, cari spun că Germania n'are alt interes și rol, decât a fi un mijlocitor între Austria și Rusia, nu putem să lămurim cestiunea.

Ceea-ce putem constata este, că domnul de Bismarck e îngrijit din cauza agitațiunii, care se observă în opiniunea publică de pe aci față de politica sa enigmatică.

Eată acum o aprețiere franceză:

O foaie ce apare în limba franceză în Budapesta, critică sever ipocrisia acelora, cari pre-

sentă pe Franția drept cauza unică a tuturor relelor din Europa. Acea foaie scrie:

Nu încapă îndoială, că civilizațiunea a retrogradat grozav din ȋua în care am vădut smulgendu-i-se brutală făclia din mâinile Franției și trecend în mâinile Germaniei.

La devisa cea frumoasă, nobilă și generoasă a Franției moderne, devisa trasă nu din declarațiunea drepturilor omului, cum se ȋce mai adese-ori, ci din însăși natura temperamentului francez, Prusienii au substituit ceeaaltă maximă nu mai puțin faimoasă astădi:

„Forța primează dreptul“.

Ceea-ce s'a născut din această nouă morală — la care au subscris în mod tacit cel puțin mai multe state europene, — se vede astădi, i-se resimt efectele chiar și în afară de țările smulse cu violență dela patria mună.

Care e în toată lumea țeara, unde cordialitatea nativă e cea mai mare, expansiunea cea mai vie, ospitalitatea cea mai largă? Să întrebe cineva pe Poloni, să întrebe pe Unguri, să întrebe pe toți cei cari au parcurs Franția dela un capăt la altul, dacă primirea ce li s'a făcut n'a fost mai bună, mai călduroasă chiar decum ar fi găsit-o în țeara lor proprie?

Și astădi încă există oare un Polon, un Ungur, un Rus, un Spaniol, un Turc, care să se plîngă de ospitalitatea franceză? Nu. Și de ce? Pentru-că nimeni din ei n'a abusat de această ospitalitate.

A acusa pe Franția că nu visează decât războiu, că nu face orice ar fi decât în vederea războiului, acesta e un clișeu ce nu mai prinde. Pentru ori-cine, pe care nu-l orbesce absolut spiritul de parti-pris, e demonstrat de mult timp, că departe de a voi să caute ceartă puterniceii sale vecine, națiunea franceză a făcut, din contră, tot ce a putut, spre a evita să o supere cât de puțin.

Nu reamintim toate acestea decât în treacăt și cu singurul scop de a arăta, că soartea Europei a depins totdeauna numai de voința omului, care guvernează Germania și că nici odată pacea n'a fost amenințată de Franția.

De ce se nu se recunoască franc, că e o calamitate publică, că Germania a ajuns la preponderanța supremă în detrimentul mării națiuni, care de secole a mers necontenit în fruntea civilizațiunii?

Cronică.

Maiestatea Sa a dăruit din satula privată 500 fl. drept ajutor pentru locuitorii păgubiți prin foc din comuna Herman.

*

Numiri. Ministrul reg. ung. de justiție a numit: de vice-notar la judecătoria cerc. din Halom: pe Andreiu Bányay, până acum practicanț de drepturi la tribunalul reg. din Sătmár. — Ministrul reg. ung. de culte și instrucțiune publică a întărit definitiv în posturile lor de până acum: pe Antonie Sturavits, învățător ordinar la școala elementară de stat din Rodna-vechiă, și pe Ana Waigandt, învățătoare ordinară la școala de stat superioară de fete din Zélau.

*

Transferări. Ministrul reg. ung. de justiție a transferat: pe vice-notarul dela judecătoria cerc. din Dice-Sân-Mărtin, Victor Rozgonyi, la judecătoria cercuală din Zernesci, și pe Laurențiu Szeifert, adjunct-conducător de cărțile

din ȋile baba Couturier. — Îi era fața ca un ou de curcă, fiind plină de pistru; ear' cea din urmă dată, când am întălnit-o, eram mirată ce albă s'a făcut, ba chiar și palidă, încât am întărbat-o, dacă nu cumva suferă de friguri. Vădend-o, cum e acum, îți vine să ȋci, că se poate schimba, — și — ce mai scii? sînt multe urite, care ajungend vîrsta de șeptespredece, optspredece ani, s'au făcut frumoase.

— Apoi, — grăi moșul Naubin, — vine și mintea, și o față, care începe a se simți, învață a se găti și a se face plăcută. E de mult acum, de când greuerul simte, că nu e băiat. Sfinte Doamne, ai fi crezut c'o să se facă, încât să fie de rușinea satului. Dar' ea se îndreptează și o să ajungă de o potrivă cu celelalte. Va simți că trebuie să-și dea silința de a face, ca lumea să o ierte pentru-că a avut o mamă atât de stricată, și o să vedeți, că lumea nu va avé cuvinte să vorbească de dînsa.

— Să deee bunul Dumneșeu, — ȋise baba Courtillet, — căci e urît lucru, ca o fată să semene cu un cal de pripas; am însă și eu speranțe de această Fadetă, căci am întălnit-o alaltăieri, și în loc de a se pune mereu înapoia mea, ca să se prefacă schioapă ca mine, ea m'a ȋis bună ȋua și m'a întărbat cu multă cuviință de sănătate.

— Copila, de care vorbiți, — grăi moș Henri, — e mai mult nebulnică decât reuțăcioasă. — N'are inimă rea; vi-o spun eu aceasta. Dovadă, că pe când fiică-mea era bolnavă, ea

adese-ori a ținut pe nepoțelii mei, numai așa din bunăvoință, cu dînsa la cîmp; și purta foarte bine grije de ei, încât copiii nu mai voiau s'o părăsească.

— Să fie oare adevărat ceea-ce m'îmi se spune, — grăi baba Couturier, — că unul dintre gemenii lui Barbeau s'a îndrăgostit în ȋua de St. Andoche de ea?

— Aș! vorbă să fie! — răspuse moș Naubin; — lucrurile de felul acesta n'au să fie luate în serios. Era o petrecere de copii; oamenii dela casa lui Barbeau nu sînt prosti, copii tot atât de puțin ca tatăl și muma, — asta să o scii.

Astfel se vorbea despre mica Fadetă, și de cele mai multe-ori nu gîndia nimeni rău despre ea, fiindcă numai rar o mai vedeau.

(Va urma.)

Scamatori primejdioși.

Schiță din lumea criminală

de

Fred. Morris.

(Extras din „Berliner Gerichts-Zeitung“.)

Avusei norocul de a dobândi, cu preț de cinci guinee, un loc pe o tribună la Victoria Street în Londra, dela care puteam privi cortegiul reginei Victoria, cu ocaziunea iubilăului de 50 ani al domniei sale, dela palatul Buckingham până la abația Westminster. După terminarea spectacolului istoric, mai așteptai până să treacă mulțimea privitorilor înainte de a mă retrage la hotelul meu, când auȋu plîngerile unui mare

număr de doamne și domni, care ocupaseră pe tribună locurile dinainte. Cercetând despre motivul acestor plîngeri aflai, că la douăzeci persoane, care se grămădiseră la un spațiu relativ strîmt, se furase în scurtul timp al trecerii cortegiului, cîasornicele, pungile, portofoliurile și portmonetele de acei scamatori primejdioși, care întrec în dibăcie pe celebrii scamatori Herman de curend decedat. Poliția fu îndată la fața locului, dar' pungașii, cari favorisați de marea îmboldire, putură opera în liniște fără a fi băgați în seamă de nimeni, se făcuseră de mult nevăduți.

Avusei pe urmă ocaziunea de a întra în conversațiune cu un funcționar al „City-Police“, care îmi comunică, că poliția dela Londra sciuse de mai nainte, că pungașii tuturor națiunilor europene se vor aduna la Londra cu prilegiul iubileului reginei, și că pentru supravegherea lor se aduseseră în capitală funcționari polițenesci, nu numai din toate orașele mari ale Marii-Britanie și Irlandei, ci și dela Paris, Berlin, Viena și Bruxella. Acești funcționari au și isbutit în timpul sărbătorilor a aresta mai mult de o mie de „Pick-pockts“ prinși asupra faptului.

După declarațiunea experimentatului criminalist dl Macé, pungașii cei mai periculoși dela Paris și Londra nu sînt hoți ordinari de profesiune, ci se bucură adesea de o frumoasă pozițiune socială: unii țin o cafenea, un birt sau un debit de țigări și tutunuri; alții sînt aurari, argintari sau giuvaergii; toți seamănă după exteriorul lor unor onesti comercianți sau cu adevărații gent-

lemenii. Execută pungășile numai din timp în timp, adică numai atunci, când simt trebuința a-și procura mijloacele pecuniare pentru viața lor desfînăță și de risipă printr'un împrumut silit din pungile altora.

Pick-pockeul englez se găsește pretutindenea pe continent. El și-a făcut un renume, pe care însă nu-l merită, căci e departe de a fi cel mai dibaci între criminalii de aceeași categorie de altă naționalitate. Din contră e stângaci și rezervat; mișcările sale sînt măsurate, deși posedă o mare abilitate în mâinile sale, tot nu-i lipsesce flegma caracteristică națiunii sale. Afară de aceasta este iscusit ca șerpele și nu cedează lesne ispitei când se atinge de o întreprindere hazardoasă. Nici odată nu rămâne mai mult de ȋce minute pe același loc unde se află o grămadire de oameni și se mulțumesc a jăful o singură persoană la același loc și cu aceeași ocaziune. Câmpul preferat al operațiunilor sale este sportul, adică locurile unde se fac alergările de cai; acolo își poate desvolta toată dibăcia lui, acolo operează de preferență, fiindcă găsește mijloace a se îmbuldi și a executa mai multe hoții una după alta, asociindu-se cu alți tovarăși. Nicăiri îmbulȋirea nu e atât de mare ca acolo, nicăiri lumea nu dă mai puțină atențiune portofoliurilor și pungilor sale decât acolo, unde delirul sportului captivează toate simțurile și face pe toți nesimțitori la altele.

Germanul este un escroc distins în specialitate numită „à l'esbrouffe“, calculată de a exe-

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

— Mai multe posturi de învățători la școlile române gr.-or. din comunele mai jos însemnate, din protopresbiteratul Făgărașului (Arhidieceasă):

1. Făgăraș, cu salariu anual de 150 fl. în bani gata solvabili în rate lunare anticipate, folosirea a două grădini școlare și a unei delnițe cu venit anual de 18 fl., cuartir liber și 3 orgii de lemne pentru încălzirea școlii și al cuartirului. Învățătorul fiind și ca cantor la biserică, va avea o remunerațiune anuală de 30 fl. v. a. și venitul dela umblarea cu icoana la Nascerea Domnului.

2. Veneția-inferioară, postul secundar, cu salariu anual de 200 fl., cuartir liber și lemne de foc.

3. Breaza, două posturi, unul primar cu salariu anual de 300 fl., altul secundar cu salariu anual de 200 fl., pentru amândouă cuartir și lemne de foc.

4. Șinca-nouă, cu salariu anual de 200 fl. și lemne de foc necesare.

5. Perșani, cu salariu anual de 150 fl. în bani și 4 cupe de bucate dela fiecare copil umblător la școală.

6. Luța, cu salariu anual de 120 fl. și lemnele de foc necesare.

7. Șona, cu salariu anual de 120 fl., cuartir și lemne de foc.

8. Hurez, cu salariu anual de 120 fl. cuartir liber și lemne de foc.

9. Dridif, cu salariu anual de 110 fl. cuartir liber și lemne de foc.

10. Veneția-superioară, cu salariu anual de 80 fl. cuartir și lemne de foc.

11. Riușor, cu salariu anual de 80 fl., cuartir liber și lemne de foc.

12. Grid, cu salariu anual de 120 fl. cuartir liber și lemne de foc.

13. Rucăr, cu salariu anual de 120 fl. și lemne de foc. — Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare până la 15 Septembrie st. v. a. c. la Oficiul protopresbiterat gr.-or. al tractului: în Făgăraș.

Cursul pieței din Sibiu

din 9 Septembrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.66	vând.	8.68
Lire turcești	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.11	"	1.12

Bursa de București.

7 Septembrie — 5 oare p. m.				Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5%	—	—	—	—	—
Renta română amort. 5%	—	—	—	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—	—	—	—
Obliq. de Stat. C. F. R. 6%	—	—	—	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	—	—	—	—	—
Împrumut Municipal 5%	—	—	—	—	—
Scrisuri func. rurale 7%	—	—	—	—	—
Scrisuri func. rurale 5%	—	—	—	—	—
Idem urbane 7%	—	—	—	—	—
" 6%	—	—	—	—	—
" 5%	—	—	—	—	—
Banca Naț. (500 lei v. s. intr.)	—	—	—	—	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. s.)	—	—	—	235 1/4	—
Soc. de Asig. Naț. (200 lei v. s.)	—	—	—	—	—
S. cred. mob. r. (250 lei v. s.)	—	—	—	—	—
Soc. r. de con. (250 lei v. s.)	—	—	—	—	—
Obliq. Casei Pensiunilor	—	—	—	—	—
Agio.	—	—	—	14. —	14. 9/10
Schimb					
Londra 3 luni	—	—	—	25.15	—
cek	—	—	—	25.86 1/2	—
Paris 3 luni	—	—	—	99.45	—
cek	—	—	—	99.95	—
Berlin 3 luni	—	—	—	125.45	—
cek	—	—	—	124. —	—
Viena	—	—	—	2.01 1/4	—
Agio.	—	—	—	14. —	—

Curs de moșit.

Din partea direcțiunii clinice r. u. de obstetrice și a institutului pentru moașe din Sibiu se anunță prin aceasta deschiderea cursului pentru moașe.

Instrucțiunea e gratuită, începe la începutul lui Octombrie n. 1887 și se termină în 24 Februarie n. 1888.

Primirea elevelor se face dela 1 până la 15 Octombrie n. 1887 după prezentarea atestatului de moralitate și de botez la direcție, strada Poplăcii mare Nr. 27.

Direcțiunea.

Spre a face cu puțință cursul de moșit și persoanelor mai sărace, directorul institutului dă locuință gratuită la opt eleve pe timpul cursului. Informațiuni se dau bucurios din partea direcției. [478] 3—4

Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA“

în Sibiu,

[455] 13

fundată în anul 1868

asigură prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc

Sume asigurate pe viață

în a. 1869—1883 fl. 516,711.66	în a. 1869—1883 fl. 348,145.02
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594. —
Suma fl. 617,757.15	Suma fl. 467,666.39

1,085.423 fl. 53 cr.

Conform bilanțului pentru 1886 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

605.053 fl. 64 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cismădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1887.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porșano		Tren de porșano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porșano	Tren de porșano		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porșano	Copsa mică					
Viena	11.10	7.40			București			4.40	7.30	Viena		11.10	2. —	Teiuș		11.24	3. —		Copsa mică					
Budapesta	7.40	2. —	3.10	6.18	Predeal			9.12	1.14	Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia		12.09	4.59		Șeica mare					
Szolnok	11.05	4.05	7. —	9.38	Timiș			9.36	1.45	Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.22		Loamneș					
P. Ladány	2.02	5.47	5.40	12.02	Brașov	—	—	10.12	2.32	Arad		4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51		Ocna					
Oradea mare	4.18	7.01	8.35	1.46	{	4.01		7.20		{	2.17	4.30	6. —	Orăștia	1.32	5.18		Sibiu						
		7.11	9.12	2.01		Feldioara	4.47	7.57	Simeria (Piski)		2.82	6.15	3.43		8.50	10.25								
			9.22	2.08		Apatia	5.28	8.24	Deva		2.52	6.35					4.26	9.17	10.49					
			9.39	2.19		Agostonfalva	5.59	8.47	Branicica		3.23	7.02								9.45	11.15			
	10.17	2.41	Homorod	6.49	9.24	Ilia	3.55	7.28	10.20	11.45														
	8.10	11.36	3.24	Hașfalău	8.35	10.37	Gurasada	4.08			7.40	10.49	12.10											
		12.16	3.47	Sighișoara	9.12	11. —	Zam	4.44			8.11			Copsa mică										
		12.54	4.07	Elisabetopole	9.56	11.34	Soborșin	5.30			8.46					Cucerdea	Oșorheiu	Regh.-săs.						
	9.04	1.57	4.35	Mediaș	10.37	12.03	Zam	8.01	9.12	Cucerdea	Cheța								3.22					
	9.34	3.11	5.15	10.59	12.18	Gurasada	8.34	9.41	9.06			7.28	10.27							5.50				
		3.40	5.37	Copsa mică	11.16	12.26	Ilia	8.55						9.58	9.26						7.43	10.42	6.13	
		4.15	5.53	Micăsasa	11.37	12.42	Branicica	9.19						10.17		9.46	7.59	10.58						6.38
		4.36	6.05	Blaj	12.16	1.11	Deva	9.51		10.42	10.21			8.28					11.35					
		4.58	6.20	Crăciunel	12.33	1.23	Simeria (Piski)	10.35	11.07	10.88		8.42	11.39							7.38				
			6.38	Teiuș	1.51	2.06	Orăștia	11.11	11.37						Arad						{	10.88	9.17	
			7.08	Aiud	2.18	2.27	Șibot	11.43	12. —							Szolnok	{	2.32						5.12
			7.36	Vințul de sus	2.48	2.49	Vințul de jos	12.18	12.29		Budapesta			{					6. —					
			9.16	Uioara	2.56	2.56	Alba-Iulia	12.36	12.46	Viena		{	3. —							6.05				
			10. —	Cucerdea	3.14	3.12	Teiuș	1.29	1.41						Simeria (Piski)—Petroșeni						{	Petroșeni—Simeria (Piski)		
			10.09	Ghirău	4.01	3.76			Simeria							{	Petroșeni							
			10.19	Apahida	5.28	5.01					Streiu			{				Banita						
			10.48	Cluj	5.56	5.21				Hațeg		{	Crivadia											
			11.55	Nădășel	6.37	6.01									Pui				{	5.11				
			12.24	Ghirbău	6.58	6.19			Crivadia							{	5.58							
			12.52	Aghiriș	7.14						Hațeg			{				6.40						
			1.34	Stana	7.29					Streiu		{	Simeria											
			2.19	Hașfalău	7.56										Petroșeni				{	7.12				
			2.46	Huiedin	8.18	7.12			Arad—Timișoară							{	Timișoară—Arad							
			3.31	Ciucia	8.58	7.41					Arad			{				6.05						
			3.59	Bucia	9.15					Aradul nou		{	6.19											
			4.32	Bratca	9.34										Németh-Ságh				{	6.44				
			6.53	Rév	9.53	8.20			Vinga							{	7.16							
			7.21	Mező-Telegd	10.25	8.46					Orczifalva			{				7.55						
			8.23	Fugyi Vásárhely	10.47					Merczifalva		{	8.14											
			9.02	Vărad-Velenceze	10.57										Timișoară				{	9.08				
			9.52	Oradea-mare	11.04	9.11			Ghirău							{	9.26							
				P. Ladány	11.19	9.16	10.55				Turda			{				4.19						
				Szolnok	1.15	10.37	1.23			Turda		{	9.47											
				Budapesta	3.29	12.20	3.24								Ghirău				{	4.40				
				Viena	6.38	2.15	7.45		Turda							{	8.29							
					2.50	8. —	6.05				Ghirău			{				3.19						
										Turda		{	8.50											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
															Ghirău				{	3.40				
									Turda							{	3.40							
											Ghirău			{				3.40						
										Turda		{	3.40											
	</																							